Lietas arhīva Nr. 1-0095-17/15
ECLI:LV:RLPT:2017:1204.129072816.1.S

SPRIEDUMS
Latvijas Republikas vārdā
Rīgā 2017.gada 4.decembrī

Rīgas pilsētas Latgales priekšpilsētas tiesas tiesnese D.Bērziņa rakstveida procesā izskatīja administratīvā pārkāpuma lietu /pers. A/ (turpmāk - iesniedzējs) sūdzībā par Valsts policijas Rīgas reģiona pārvaldes Kārtības policijas pārvaldes priekšnieka vietnieka A.Pumpura (turpmāk - iestāde) 2016.gada 2.jūnija lēmumu Nr.1381.

Aprakstošā daļa

2016.gada 2.martā Valsts policijas Rīgas reģiona pārvaldes Kārtības policijas pārvaldes Satiksmes administratīvo pārkāpumu izskatīšanas biroja Meklēšanas nodaļas inspektors A.Ziemele sastādīja administratīvā pārkāpuma protokolu Nr. PC239348 par to, ka 2016.gada 25.janvārī plkst. 17:40 Rīgā vadītājs /pers. A/ vadīja transportlīdzekli VW AMORAK, valsts reģistrācijas numurs /reģistrācijas numurs/ pie dzelzceļa stacijas Torņkalns, Vilkaines ielā 3 brauca pa dzelzceļa sliežu klātni virzienā no Uzvaras bulvāra uz Friča Brīvzemnieka ielu un uzbrauca šķērslim - sliežu pārmijai, to bojājot.

Protokolā norādīts, ka atbildība par šo pārkāpumu paredzēta Latvijas APK 149.[14] panta 7.daļā un 149.[4] panta 14.daļā,

Ar 2016.gada 20.aprīļa Valsts policijas Rīgas reģiona pārvaldes Kārtības policijas pārvaldes Satiksmes Administratīvo pārkāpumu izskatīšanas biroja Meklēšanas nodaļas galvenās inspektores K.Balodes lēmumu administratīvā pārkāpuma lietā Nr. PC239348 vadītājam uzlikts naudas sods 280,00 *euro* apmērā.

Minēto lēmumu iesniedzējs pārsūdzēja augstākā iestādē.

Ar Valsts policijas Rīgas reģiona pārvaldes Kārtības policijas pārvaldes priekšnieka vietnieka A.Pumpura 2016.gada 2.jūnija lēmumu Nr.1381 /pers. A/ sūdzība tika noraidīta, savukārt VP RRP KPP SAPIB meklēšanas nodaļas inspektores K.Balodes 2016.gada 20.aprīļa pieņemtais lēmums lietā Nr. PC239348 par /pers. A/ saukšanu pie administratīvās pēc Latvijas APK 149.[14] panta 7.daļas un 149.[4] panta 14.daļas atstāts negrozīts.

2017.gada 30.jūnijā Rīgas pilsētas Latgales priekšpilsētas tiesā saņemta /pers. A/ sūdzība par Valsts policijas Rīgas reģiona pārvaldes Kārtības policijas pārvaldes priekšnieka vietnieka A.Pumpura 2016.gada 2.jūnija lēmumu Nr.1381.

Sūdzības iesniedzējs norāda, ka lēmumam nepiekrīt un pārsūdz to šādu apsvērumu dēļ.

Iesniedzējs norāda, ka Latvijas APK desmitās "a" nodaļas, kurā iekļauti 149.[14] un 149.[4] panti, nosaukums ir "Administratīvie pārkāpumi ceļu satiksmē", t.i., vispirms jānoskaidro, vai administratīvais pārkāpums ceļu satiksmē attiecināms uz gadījumu, par kādu tika sastādīts administratīvā pārkāpuma protokols, t.i., jāsaprot, ko likumdevējs saprot ar jēdzieniem "ceļš", "ceļu satiksme".

Iesniedzējs norāda, ka ceļš ir jebkura satiksmei izbūvēta teritorija (autoceļš, iela. prospekts, šķērsiela un tamlīdzīgas teritorijas visā platumā, ieskaitot brauktuvi, ietves, nomales, sadalošās joslas un saliņas). Ceļa kompleksā ietilpst ceļš, mākslīgās būves (tilti, satiksmes pārvadi, tuneļi, caurtekas, ūdens novadīšanas ietaises, atbalsta sienas un citas būves), ceļu inženierbūves (pasažieru sabiedrisko transportlīdzekļu pieturvietas un paviljoni, bremzēšanas un paātrinājuma joslas, transportlīdzekļu stāvvietas, atpūtas laukumi, veloceliņi un ietves, ceļu sakaru un apgaismojuma līnijas, elektrotransporta kontakttīkli un citas inženierbūves), satiksmes organizācijas tehniskie līdzekļi (ceļa zīmes, luksofori, signālstabiņi. aizsargbarjeras, gājēju barjeras, vertikālie un horizontālie ceļa apzīmējumi un cili tehniskie līdzekļi).

Dzelzceļa sliežu klātne Ceļu satiksmes likuma izpratnē nav atzīstama par ceļu un jebkādi notikumi, kas notikuši uz dzelzceļa sliežu klātnes, nav vērtējami kā notikumi ceļu satiksmē. Ceļu satiksmes noteikumi nosaka ceļu satiksmes kārtību Latvijā, tie nenoteic kārtību, kādā notiek pārvietošanās pa dzelzceļa sliedēm. Tātad, iesniedzēja ieskatā, nav iespējams konstatēt, ka persona, kura vadīja transportlīdzekli VW Amarok protokolā aprakstītajā situācijā būtu piedalījusies ceļu satiksmē un pārkāpusi Ceļu satiksmes noteikumus, par ko Latvijas APK noteikta atbildība.

Bez pietiekamas uzmanības iestāde atstājusi iesniedzēja sūdzībā norādīto, ka par sastādīto administratīvā pārkāpuma protokols iesniedzējs uzzināja tikai no 2016.gada 6.aprīļa vēstules, kuru saņēma 13.aprīlī. Pēc vēstules saņemšanas iesniedzējs nekavējoties elektroniski sazinājās ar Ziemeles kundzi un 15.aprīlī skanētā veidā saņēma 2016.gada 2.marta administratīvā pārkāpuma protokolu, kurš sastādīts bez iesniedzēja klātbūtnes. 13.aprīlī iesniedzējs uzzināja, ka līdz 18.aprīlim viņam jāierodas uz administratīvā pārkāpuma lietas izskatīšanu. Tik īsā laikā iesniedzējam nebija iespējams ne sagatavoties lietas izskatīšanai, ne arī saņemt kvalificētu juridisko palīdzību, par ko e-pasta vēstulē iesniedzējs informēja arī Ziemeles kundzi. Neraugoties uz to, ka iesniedzējs bija norādījis uz tiesību pārkāpumu, 20.aprīlī (iesniedzējs netika informēts, ka administratīvā pārkāpuma lietas izskatīšanas laiks pārcelts uz 20.aprīli) tika pieņemts sākotnējais lēmums. Lēmumā aprakstītas vairāku amatpersonu darbības protokola sastādīšanā un dokumentu nosūtīšanā, bet bez ievērības atstāts fakts, ka uz iesniedzēja deklarēto dzīves vietu pirmais pasta sūtījums izsūtīts tikai 6.aprīlī.

Iesniedzējs norāda, ka pieņemot sākotnējo lēmumu, tika pārkāptas tiesības uz aizstāvību.

Saskaņā ar Latvijas APK 270.panta pirmo daļu lietas par administratīvajiem pārkāpumiem izskata 30 dienu laikā pēc tam, kad iestāde, kas kompetenta izskatīt lietu, saņēmusi protokolu par administratīvo pārkāpumu un citus lietas materiālus. Iestāde, kurā protokols sastādīts un lieta jāizskata, ir viena un tā pati, t.i., tā kā protokols, par to neinformējot iesniedzēju, sastādīts 2.martā, tad lieta bija jāizskata līdz 3.aprīlim, kas nav ticis izdarīts un nav konstatēti arī šī panta otrajā daļā norādītie apstākļi, kas varētu būt par pamatu termiņa pagarināšanai, par termiņa pagarināšanu informēts iesniedzējs netika.?

Sakarā ar to, ka iestādes savlaicīgi neinformēja par administratīvā pārkāpuma lietas uzsākšanu, iesniedzējam ir tikušas liegtas arī tiesības iepazīties ar lietas materiāliem. Secīgi – iesniedzēja rīcībā nav informācijas par Latvijas APK 238.[1] pantā noteikto termiņu ievērošanu. Tomēr savāds šķiet fakts, ka administratīvais pārkāpums it kā izdarīts šā gada 25.janvārī, bet administratīvā pārkāpuma protokols sastādīts vairāk kā pēc mēneša - tikai 2.martā, tādējādi neievērojot jau pieminētajā tiesību normā noteiktos termiņus administratīvā pārkāpuma lietvedības uzsākšanai.

Pastāvot tik ievērojamam procesuālo pārkāpumu apjomam, Lēmums nevar tikt atzīts par likumīgu un pamatotu un iepriekš norādītie pārkāpumi ir patstāvīgs pamats Lēmuma atcelšanai un administratīvā pārkāpuma lietas izbeigšanai.

Pārkāpjot iesniedzēja tiesības uz aizstāvību un ignorējot starptautiski nostiprināto nevainīguma prezumpcijas principu, iesniedzējam tika liegtas

tiesības izteikt savu viedokli par administratīvā pārkāpuma protokolā un vēlāk - arī Lēmumā izklāstītajiem notikumiem.

Iesniedzējs norāda, ka savu vainu viņam inkriminētajā administratīvajā pārkāpumā neatzīst, tāpēc, ka nav noticis administratīvais pārkāpums ceļu satiksmē.

Iesniedzējs norāda, ka 2016.gada 25.janvārī plkst. 17.40 nevadīja automašīnu VW Amarok, valsts reģistrācijas Nr. /reģistrācijas numurs/, šķērslim - sliežu pārmijai- neuzbraucu un to nebojāja.

Atbilstoši Latvijas Republikas Satversmes 92.pantā nostiprinātajai nevainīguma prezumpcijai Iestādei jāpierāda personas vaina pārkāpuma izdarīšanā, nevis man jāpierāda nevainīgums, jeb personu nevar sodīt uz varbūtību pamata (kā tas ir noticis konkrētajā gadījumā).

Iesniedzējs norāda, ka Lēmumā bez pietiekama pamata atzīts, ka iesniedzējs vadījis automašīnu notikuma brīdī - neviens no Lēmumā norādītajiem lieciniekiem nav tieši norādījis uz iesniedzēju kā automašīnas vadītāju, abi lieci nieki norāda, ka /pers. H/ ir atradusies automašīnas priekšējā pasažiera vietā, kaut gan viņa sēdēja automašīnas aizmugurējā sēdeklī. Šādas pretruna Lēmumā nav novērstas.

Iesniedzējs norāda, ka ar automašīnu sliežu pārmijas netika bojātas. Bojājumu radīja Valsts ugunsdzēsības un glābšanas dienesta darbinieki. Sliežu pārmija Ceļu satiksmes noteikumu izpratnē nevar tik atzīta par šķērsli, jo pārmiju pārveda ietilpst dzelzceļa virsbūvē līdzīgi kā gulšņi, balasts, t.i., tā ir sliežu ceļa sastāvdaļa, nevis šķērslis.

2016.gada 18.augustā tiesā no iestādes saņemti paskaidrojumi par /pers. A/ sūdzību. Paskaidrojumos iestāde norāda, ka lietā nav strīda, ka 2016.gada 25.janvārī Rīgā, automobiļa VW Amarok vadītājs pie dzelzceļa stacijas "Torņakalns" uzbrauca uz dzelzceļa sliežu klātnes un bojāja sliežu pārmiju, taču /pers. A/ noliedz, ka negadījuma brīdī vadīja automobili VW Amarok, kā arī noliedz, ka notikumi uz dzelzceļa sliežu klātnes ir vērtējami kā notikumi ceļu satiksmē.

Vērtējot lietas materiāliem pievienotos VAS "Latvijas dzelzceļš" izsniegtos video ierakstus, VP RRP KPP secināja, ka 2016.gada 25.janvārī, Rīgā, netālu no dzelzceļa stacijas "Torņakalns", plkst. 17:33 pa dzelzceļa sliežu klātni taisnā virzienā brauc automobilis VW Amarok, kas aizbrauc līdz sliežu klātnes pārmijai un pīkst. 17:34:20 iestrēgst uz tās. Video ierakstā redzams, ka automobiļa VW Amarok vadītājs mēģina izbraukt automobili no pārmijas, taču tas neizdodas, jo automobilis zaudējis saķēri ar brauktuvi. Pa netālu esošo paralēli novietoto dzelzceļa sliežu klātni pīkst. 17:3 5 garām pabrauc elektrovilciens un pēc brīža, pīkst. 17:36, pie iestrēgušā automobiļa VW no kreisās puses tuvojas cilvēks, kurš skrien pāri dzelzceļa sliežu klātnēm. Cilvēks pienāk pie automobiļa, un video ierakstā ir redzams, ka automobiļa VW Amarok motora dzinēja aizdedze turpina darboties, t.i., automobilis kustas, mēģinot izbraukt no pārmijas. Plkst. 17:41 no dzelzceļa stacijas "Torņakalns" puses skrien cilvēks gaismu atstarojošā tērpā un tuvojas automobilim VW Amarok. Automobiļa VW Amaroka ārējās apgaismes lukturi joprojām ieslēgti. Cilvēks gaismu atstarojošajā tērpā noliecies pār dzelzceļa sliežu pārmiju. Plkst. 17.51 ierodas policijas darbinieki, kuri pāri dzelzceļa sliežu klātnei, no dzelzceļa stacijas "Torņakalns", tuvojas automobilim VW Amarok.

Vērtējot liecinieku /pers. K/., /pers. J./ paskaidrojumus, VP RRP KPP secina, ka nav pamata neticēt viņu sniegtajām liecībām, jo nekas ne liecina, ka viņi būtu ieinteresēti lietas iznākumā, kas būtu nelabvēlīgs tieši /pers. A/. Tāpat var secināt, ka liecinieki redzēja notikušo negadījumu, kā arī nepārprotami norāda uz /pers. A/, kā uz automobiļa VW Amarok vadītāju ceļu satiksmes negadījuma brīdī uz dzelzceļa sliežu pārmijas. Vienlaikus, izvērtējot videoierakstu, secināms, ka videoierakstā labi redzami ceļu satiksmes negadījuma rašanās apstākļi, t.i., kā automobilis VW Amarok uzbrauc uz dzelzceļa sliežu klātnes un iestrēgts uz pārmijas, to bojājot. VP RRP KPP ieskatā, /pers. A/ apgalvojumam, ka viņš nav vadījis automobili VW Amarok negadījuma brīdī, nav iemesla, jo videoierakstā nav fiksēts, ka pēc ceļu satiksmes negadījuma kāda trešā persona izkāpj no automobiļa VW Amarok un pamet notikuma vietu. Videoierakstā nepārprotami redzams, ka vadītājs /pers. A/ nepamet savu vietu līdz pat S.Maksimčuka ierašanās brīdim, kas sakrīt ar S.Maksimčuka paskaidrojumā minēto ceļu satiksmes negadījuma izklāstu, ka, viņam pienākot pie automobiļa VW Amarok, tā motora dzinējs turpināja strādāt un automobiļa vadītājs /pers. A/ atradās pie stūres. Vērtējot /pers. A/ sniegto informāciju, ka negadījuma brīdī viņš nav vadījis automobili VW Amarok, VP RRP KPP secina, ka šī informācija vērtējama kritiski un kā mēģinājums izvairīties no administratīvās atbildības par izdarīto pārkāpumu, jo ceļu satiksmes negadījuma brīdī /pers. A/ atradās alkohola reibuma stāvoklī un viņam nebija transportlīdzekļu vadīšanas tiesību.

VP RRP KPP ieskatā, kritiski vērtējami arī /pers. A/ sūdzībā norādītie apgalvojumi par to, ka ir pieļauti procesuāli pārkāpumi, sastādot administratīvā pārkāpuma protokolu un pieņemot lēmumu par /pers. A/ saukšanu pie administratīvās atbildības.

Izvērtējot lietas materiālus, iestāde secina, ka VP RRP KPP SAPIB Meklēšanas nodaļas inspektore A.Ziemele, izvērtējot notikuma apstākļus un liecinieku liecības, nosūtīja /pers. A/ uzaicinājumu uz viņa paskaidrojumā norādīto dzīvesvietu, ierasties uz protokola sastādīšanu 2016.gada 2.martā. Ņemot vērā, ka /pers. A/ uz protokola sastādīšanu 2016.gada 2.martā neieradās, /pers. A/ tika sastādīts administratīvā pārkāpuma protokols Nr.PC239348 (bez viņa klātbūtnes), nosūtot 2016.gada 3.martā (3 dienu laikā) /pers. A/ protokola eksemplāra kopiju pa pastu uz paskaidrojumā norādīto dzīvesvietu un vienlaikus informējot par ierašanos uz lēmuma pieņemšanu līdz 2016.gada 3.aprīlim. VP RRP KPP SAPIB Meklēšanas nodaļas priekšniece K.Balode, izskatot neklātienē /pers. A/ administratīvā pārkāpuma lietu, konstatēja, ka protokola kopija ir atpakaļ nosūtīta, tādēļ atlika lieta izskatīšanu un 2016.gada 6.aprīlī nosūtīja atkārtotu uzaicinājumu uz /pers. A/ deklarēto dzīvesvietu, ierasties uz lēmuma pieņemšanu līdz 2016.gada 18.aprīlim. Ņemot vērā, ka e- pasta sarakstē /pers. A/ informēja VP RRP KPP SAPIB par to, ka nevarēs ierasties uz lietas izskatīšanu, VP RRP KPP SAPIB Meklēšanas nodaļas priekšniece K.Balode lietas izskatīšanu un lēmuma pieņemšanu atlika līdz 2016.gada 11.maijam. VP RRP KPP konstatē, ka apstrīdētais lēmums 2016.gada 20.aprīlī pieņemts /pers. A/ klātbūtnē, kā arī lēmuma noraksts izsniegts 2016.gada 20.aprīlī (/pers. A/ ir parakstījies par lēmuma noraksta saņemšanu), līdz ar to, VP RRP KPP ieskatā, nav konstatēti pārkāpumi, kas /pers. A/ liegtu tiesības sniegt paskaidrojumus, izteikt piezīmes un liegtu tiesības uz aizstāvību administratīvā pārkāpuma lietas izskatīšanā. Savukārt, atsaucoties uz /pers. A/ sūdzībā norādīto, ka lēmums Nr.1381 tika nosūtīts uz nepareizu dzīvesvietas adresi, VP RRP KPP konstatē, ka lēmumā ieviesās pārrakstīšanās kļūda nosūtīšanas uzdevumā, bet tas nav liedzis /pers. A/ saņemt lēmumu Nr.1381, iepazīties ar lēmumu un izmantot tiesības to pārsūdzēt.

Savukārt, attiecībā uz /pers. A/ sūdzībā minēto faktu, ka notikumi uz dzelzceļa sliežu klātnes nav vērtējami kā notikumi ceļu satiksmē, VP RRP KPP analizējot Ceļu satiksmes likuma 1.panta 5.punktā norādīto definīciju, kurā norādīts, ka ceļš ir jebkura satiksmei izbūvēta teritorija, secina, ka, dzelzceļš ir izbūvēta teritorija dzelzceļa satiksmei un automobilis VW Amarok, braucot pa dzelzceļa sliežu klātni, kas paredzēta tikai dzelzceļa transportam, t.i., tam neparedzētā vietā un bojājot dzelzceļa sliežu pārmiju, izraisīja ceļu satiksmes negadījumu Ceļu satiksmes likuma izpratnē.

Ar tiesneses 2017.gada 12.aprīļa lēmumu tiesvedība lietā apturēta, pamatojoties uz Latvijas APK 289.^{11} panta otrās daļas 1. punktu. Savukārt ar tiesneses 2017.gada 29.augusta rezolūcijas lēmumu tiesvedība lietā atjaunota.

2017.gada 24.novembrī tiesā no iesniedzēja aizstāves saņemti sūdzības papildinājumi.

Sūdzības papildinājumos aizstāve norāda, ka 2017.gada 4.jūlijā Rīgas apgabaltiesas Krimināllietu tiesas kolēģija atklātā tiesas sēdē, izskatot krimināllietu Nr. 11520014016, atzina /pers. A/ par vainīgu noziedzīga nodarījuma izdarīšanā, kas noteikts Krimināllikuma 262.panta pirmajā daļā. Spriedums ir stājies spēkā.

Rīgas apgabaltiesa spriedumā analizēja Ceļu satiksmes noteikumu 43.punktu, kas noteic, ka ceļu satiksmes negadījumā ir iesaistīts tikai viens transportlīdzeklis, nav cietuši cilvēki un nav nodarīti bojājumi trešās personas mantai, transportlīdzekļa vadītājs drīkst atstāt negadījuma vietu, neziņojot policijai par negadījumu un konstatēja, ka „…lietas materiālos ir redzams, ka negadījums ir noticis, automašīna bija ietriekusies un iestrēgusi dzelzceļa

sliežu pārslēdzējā. [..] glābēji nomainīja [transportlīdzekļa] riepu, kas nepārprotami norāda uz [transportlīdzekļa] bojājumu".

Līdz ar to Rīgas apgabaltiesas Krimināllietu tiesas kolēģija atzina, ka /pers. A/ izraisīja ceļu satiksmes negadījumu krimināllietā Nr. 11520014016 apsūdzībā norādītajos apstākļos, proti, ka „…./pers. A/ vadīja transportlīdzekli bez transportlīdzekļa vadīšanas tiesībām, atrodoties alkohola ietekmē, šādos apstākļos.

2016.gada 25.janvārī ap plkst. 14.40 /pers. A/ bez transportlīdzekļa vadīšanas tiesībām (transportlīdzekļa vadīšanas tiesības noteiktā kārtībā atņemtas), atrodoties alkohola ietekmē, ar alkohola koncentrāciju izelpojamā gaisā 3,11 promiles, vadīja SIA „Eco Clean Service" piederošo [transportlīdzekli] Volkswagen Amarok (valsts reģistrācijas numurs /reģistrācijas numurs/) un brauca ar to Rīgā pa dzelzceļa sliežu klātni no Uzvaras bulvāra puses Friča Brīvzemnieka ielas virzienā. Pie dzelzceļa stacijas „Torņkalns" izraisīja ceļu satiksmes negadījumu, ietriecoties sliežu pārslēdzējā, pēc kā tika aizturēts".

Krimināllikuma 262.panta pirmajā daļā paredzētais noziedzīgais nodarījums ir formāls, proti, tas ir „pabeigts ar brīdi, kad sākusies transportlīdzekļa, kuru vada persona, kurai nav transportlīdzekļa vadīšanas tiesību un kura atrodas alkohola [..] ietekmē, kustība." (Krastiņš U., Liholaja V.Hamkova D. Krimināllikuma komentāri. Trešā daļa (XVIII-XXV nodaļa). Rīga: Tiesu nama aģentūra, 2016., 413. lpp.)

Iesniedzēja aizstāve norāda, ka būtiskākais ir tas, ka krimināltiesībās par noziedzīgā nodarījuma izdarīšanu subjektam var iestāties „neatkarīgi no vietas, kur transportlīdzeklis vadīts - pa ielu, šoseju, meža celiņu, pagalmu, uzņēmuma teritoriju utt.

Kvalifikāciju tāpat neietekmē arī tas, cik ilgi transportlīdzeklis vadīts [alkohola] ietekmē un kādu attālumu tas nobraucis.

Lai noziedzīgo nodarījumu kvalificētu saskaņā ar Krimināllikuma 262. pantu, jākonstatē, ka persona transportlīdzekli izmantojusi kā transportu pārbraukšanai no vienas vietas uz otru (Krastiņš U., Liholaja V., Hamkova D. Krimināllikuma komentāri. Trešā daļa (XVIII-XXV nodaļa). Rīga: Tiesu nama aģentūra, 2016., 413. lpp.).

Dzelzceļa likuma 4. pants skaidro, ka dzelzceļa infrastruktūra ir kompleksa inženierbūve, kurā ietilpst:

1. dzelzceļa virsbūve [sliedes (sliežu ceļi), pārmiju pārvedas, gulšņi, balasts un citi virsbūves elementu piederumi], pārbrauktuves un pārejas;
2. zeme zem sliežu ceļiem (zemes klātne un dzelzceļa zemes nodalījuma josla), inženiertehniskās būves (tilti, ceļa pārvadi, caurtekas, ūdens novadīšanas ietaises, komunikāciju kanāli, atbalsta sienas vai aizsargsienas u. tml.).

Iesniedzēja aizstāve uzskata, ka no minētā konstatējams, ka /pers. A/ vadīja transportlīdzekli vietā, kur iespējama transportlīdzekļa braukšana, proti, pa dzelzceļa infrastruktūru, kas ir kompleksa inženierbūve, tomēr vienlaicīgi konstatējams, ka transportlīdzekļa kustība nenotika ceļu satiksmē.

Tātad pati transportlīdzekļa vadīšana alkohola ietekmē bez transportlīdzekļa vadītāja tiesībām - transportlīdzekļa kustības uzsākšana vietā, kur tas ir iespējams - ir noziedzīga nodarījuma, kas paredzēts Krimināllikuma 262. panta pirmajā daļā, objektīvās puses pazīme.

Līdz ar to secināms, ka šī administratīvā pārkāpuma lietvedība ir uzsākta par noziedzīgā nodarījuma objektīvās puses ārējo izpausmi, kas pati par sevi nevar būt administratīvā pārkāpuma sastāvs.

Administratīvā pārkāpuma lietā ir jākonstatē personas tiešs nodoms - šķērsot dzelzceļa sliežu ceļu šim nolūkam neparedzētā vietā. Šajā administratīvā pārkāpuma lietā šādu personas nodomu nav iespējams konstatēt.

Šajā lietā ir iespējams konstatēt, ka persona alkohola ietekmē bez transportlīdzekļa vadītāja tiesībām uzsāka transportlīdzekļa kustību vietā, kur iespējama transportlīdzekļa braukšana, kas arī ir nostiprināts administratīvā pārkāpuma protokolā. Turklāt par šīm darbībām persona jau tika atzīta par vainīgu un sodīta krimināllietā Nr. 11520014016.

Saskaņā ar Latvijas APK 246. panta pirmo daļu par izdarīto administratīvo pārkāpumu pilnvarota persona sastāda administratīvā pārkāpuma protokolu.

Ja persona ir izdarījusi vairākus administratīvos pārkāpumus, kas konstatēti vienlaikus, un to izskatīšana saskaņā ar šā kodeksa septiņpadsmito nodaļu ir vienas un tās pašas iestādes kompetencē, pilnvarota persona par izdarītajiem administratīvajiem pārkāpumiem sastāda vienu protokolu. [..]»

Pretēji citētajā tiesību normā noteiktajam, šajā administratīvā pārkāpuma lietā ir sastādīti divi administratīvā pārkāpuma protokoli - protokols Nr. PC239348 un protokols Nr. PC239347.

Saskaņā ar Latvijas APK 239.panta 8.punktā noteikto lietvedību administratīvā pārkāpuma lietā nevar iesākt, bet iesāktā lietvedība jāizbeidz, [..] ja par to pašu faktu attiecībā uz personu, kura sauc pie administratīvās atbildības, jau ir kompetentas institūcijas (amatpersonas) lēmums par administratīvā soda uzlikšanu vai neatcelts lēmums par administratīvā pārkāpuma lietas izbeigšanu, kā arī ja par šo faktu ir uzsākts kriminālprocess.

Kopsakarā ar minēto secināms, ka administratīvā pārkāpuma lietvedība notiek par administratīvajiem pārkāpumiem, kas konstatēti vienlaikus, proti, 2016.gada 25.janvārī ap plkst. 17.40, un par šo faktu tika uzsākts kriminālprocess Nr. 11520014016 (spriedums krimināllietā ir stājies spēkā), līdz ar to administratīvā pārkāpuma lietvedība ir jāizbeidz.

Latvijas APK 9.panta otrā daļa noteic, ka administratīvā atbildība par šajā kodeksā norādītajiem pārkāpumiem iestājas, ja par šiem pārkāpumiem pēc to rakstura saskaņā ar spēkā esošajiem likumiem nav paredzēta krimināltiesībās.

Proti, šajā normā ir iekļauta dubultās sodīšanas nepieļaujamība, (*ne bisi n idem*) nevienu nedrīkst no jauna tiesāt vai sodīt par nodarījumu, par kuru viņš jau ticis sodīts ar likumīgā kārtībā pieņemtu un spēkā stājušos nolēmumu krimināllietā vai administratīvā pārkāpuma lietā.

Jau 2007. gada 31.augustā Latvijas Republikas Augstākās tiesas [Senāta] Administratīvo lietu departamenta spriedumā lietā Nr. SKA-355/2007 tika konstatēts, ka administratīvā pārkāpuma lietas pēc savas būtības un soda rakstura atbilstoši Eiropas Cilvēktiesību tiesas atziņām ir vērtējamas kā mazās krimināllietas. Līdz ar to apsūdzēto procesuālās garantijas kriminālprocesā ir attiecināmas arī uz personu, kura tiek sodīta par administratīvo pārkāpumu (*2007. gada 20. decembra Eiropas Cilvēktiesību tiesas spriedums lietā Nr. 21638/03 PAYKAR YEV HAGHTANAK Ltdv. Armenia*

Pieejams: http://hudocechr.coe.int/sites/eng/pages/search.aspx?i=001-84119 [skatīts 17.11. 2017.] 2009.gada 16.jūlija lietā no. 39815/07 BAROUL PARTNER-A v. Moldova Pieejams: http://hudocecbr.coe.int/sites/eng/pages/search.aspx?i=001 -93628 [skatīts 17.11. 2017.]).

2002. gadā Latvijas Republikas Satversmes tiesas lēmumā „*expresis verbis"* tika noteikts, ka administratīvo pārkāpumu lietas nosacīti var iedalīt tādās, kuras: 1) pielīdzināmas krimināllietām, 2) pielīdzināmas civillietām, 3) nesatur kritērijus, pēc kuriem tās varētu pielīdzināt citai lietu kategorijai. No šā izvērtējuma arī ir atkarīgs, vai konkrētajā administratīvā pārkāpuma lietā piemērojamas Latvijas Republikas Satversmes 92.pantā garantētās tiesības aizstāvēt savas tiesības un likumiskās intereses taisnīgā tiesā. Ikviens uzskatāms par nevainīgu, iekams viņa vaina nav atzīta saskaņā ar likumu (*2002. gada 20. jūnija Latvijas Republikas Satversmes tiesas spriedums lietā Nr. 2001-17-0106 Pieejams: http://m.likumi.lv/docphp?id=63629 [skatīts 17.11.2017.]*).

Eiropas Cilvēktiesību tiesa ir noteikusi trīs alternatīvus kritērijus, pēc kuriem var konstatēt, vai administratīvā pārkāpuma lietai ir krimināllietas

pazīmes. Šie kritēriji ir: 1) konkrētā tiesību pārkāpuma klasifikācija nacionālajā tiesību sistēmā, saistot šo pārkāpumu vai nu tikai ar krimināltiesībām, vai tikai ar administratīvajām tiesībām, vai ari ar abām kopā; 2) pārkāpuma raksturs; 3) sankcijas atbilstība vai neatbilstība krimināls fērai. Lai pārkāpumu atzītu par kriminālpārkāpumu Eiropas Cilvēka tiesību un pamatbrīvību aizsardzības konvencijas (turpmāk - Konvencija) izpratnē, pietiek, ja kaut viens no uzskaitītajiem kritērijiem atbilst tā pazīmēm.

Analizējot Latvijas APK noteiktās sankcijas par administratīvajiem pārkāpumiem, redzams, ka daļā no tām kā sankcija ir paredzēts naudas sods vai administratīvais arests. Gan naudas sodam, gan administratīvajam arestam piemīt krimināls fēras sankcijai raksturīgais sodošais raksturs, līdz ar to šīs sankcijas atbilst krimināllietas sankcijai.

Konvencijas mērķis prasa, lai tik nopietnas sankcijas tiktu aizsargātas ar Konvencijas 6. pantu un tās 7.protokola 2.pantu.

Konvencijas 6. panta trešās daļas «C» punkts norāda, ka ikvienam, kurš tiek apsūdzēts [tāda administratīvā pārkāpuma izdalīšanā, kura sankcijā ir paredzēts naudas sods (jo tā ir pielīdzināma ,,mazajai krimināllietai") ir šādas minimālās tiesības, piemēram, tikt nekavējoties informētam, (..) detalizēti, par viņam izvirzītās apsūdzības raksturu un iemeslu.

Tādējādi iesniedzēja aizstāve līdz tiesu pilnā apjomā izvērtēt visas ziņas par faktiem, lai konstatētu tieši kādu administratīvo pārkāpumu ir izdalījis /pers. A/, par ko persona būtu saucama pie administratīvās atbildības un tai būtu piemērojams administratīvais sods.

Tātad administratīva pārkāpumā lieta par pieradītu uzskatāms, fakts, ka /pers. A/ brauca ar transportlīdzekli pa dzelzceļa sliežu klātni.

Ceļu satiksmes noteikumu 158.2. punkts noteic, ka transportlīdzekļa vadītājam aizliegts šķērsot dzelzceļa sliežu ceļus šim nolūkam neparedzētās vietās.

Administratīvā pārkāpuma protokolā Nr. PC239348 norādīts, ka atbildība par protokolā norādīto administratīvo pārkāpumu paredzēta Latvijas APK 149.^{14} panta septītajā daļa, proti, administratīvā pārkāpuma lietā /pers. A/ darbības kvalificētas pēc Latvijas APK 149.^{14} panta septītās daļas, kas paredz atbildību par barjeras patvaļīgu atvēršanu, apbraukšanu vai dzelzceļa sliežu ceļa šķērsošanu šim nolūkam neparedzētā vietā.

Iesniedzēja aizstāve uzskata, ka, lai /pers. A/ atzītu par vainīgu administratīvā pārkāpuma izdarīšanā, kas paredzēts Latvijas APK 149.^{14} panta septītajā daļā, jākonstatē, ka /pers. A/ nodoms ir bijis šķērsot dzelzceļa sliežu ceļu šim nolūkam neparedzētā vietā.

Nedz administratīvā pārkāpuma lietā, nedz arī ar spēkā stājušos spriedumu krimināllietā nav konstatēts, ka /pers. A/ būtu šķērsojis, vai mēģinājis šķērsot dzelzceļa sliežu ceļu šim nolūkam neparedzētā vietā, vai pat konstatēts, ka šāds nodoms personai būtu radies, nav pat norādīta tā vieta, no kuras uz kuru hipotētiski vēlējās nokļūt. Turklāt vērtējot lietas apstākļus, jāievēro, ka /pers. A/ administratīvā pārkāpuma/noziedzīga nodarījuma izdarīšanas brīdī atradās alkohola ietekmē, ar alkohola koncentrāciju izelpojamā gaisā 3,11 promiles.

Aizstāve norāda, ka aplūkojot administratīvā pārkāpuma lietai pievienotos video materiālus (1. sēj., 1.1. 4.-5., otrais pielikums), redzams, ka /pers. A/ nodoms nebija šķērsot dzelzceļa sliedes, bet gan braukt pa dzelzceļa sliedēm. Šādi faktiskie apstākļi nepārprotami konstatēti gan spriedumā krimināllietā Nr.11520014016, gan arī administratīvā pārkāpuma protokolā Nr. PC239348.

Darbības vārds ,,šķērsot" nozīme ir - iet, braukt (kam) šķērsām pāri; krustot. Savukārt apstākļa vārds «šķērsām» nozīmē platuma virzienā (perpendikulāri vai ieslīpi), tā, ka šķērso (ko).

Tātad, lai konstatētu dzelzceļa sliežu šķērsošanu tam neparedzētā vietā, ir jāveic tiesību normas un faktisko apstākļu subsumpcija, proti, jākonstatē, ka transportlīdzeklis brauc šķērsām (perpendikulāri vai ieslīpi) pāri (tā, ka šķērso), krusto dzelzceļa sliedes tam neparedzētā vietā.

Savukārt aplūkojot transportlīdzekļa gaitu administratīvā pārkāpuma lietai pievienotajos videomateriālos, redzams, ka transportlīdzeklis brauc pa ceļu, uzbrauc uz dzelzceļa sliežu klātnes un turpina ceļu pa dzelzceļa sliedēm (paralēli tām) - Ventspils virzienā. Transportlīdzekļa vadītāja nodoms nav šķērsot dzelzceļa sliedes; tās ari netiek šķērsotas.

Tātad, veicot subsumpciju, nav iespējams nonākt pie secinājuma - juridiskā siloģisma -, ārpus saprātīgām šaubām secināt, ka transportlīdzekļa vadītāja nodoms bija šķērsot dzelzceļa sliedes tam neparedzētā vietā, lai nokļūtu dzelzceļa sliedēm otrā pusē, proti, tiesiskās sekas faktiskajam sastāvam neiestājas.

Līdz ar to aizstāvība secina, ka šajā administratīvā pārkāpuma lietā pastāv šaubas, vai persona ir izdalījusi viņai inkriminēto administratīvo pārkāpumu, proti, vai /pers. A/ ir šķērsojis dzelzceļa sliežu ceļu tam neparedzētā vietā.

Izskatot lietu - jāievēro, ka lietās, kurās tiek lemts par personas sodīšanu, jāpiemēro princips, ka pamatotas šaubas tiek tulkotas par labu personai, kuru sauc pie likumā noteiktās atbildības un soda (*in dubio pro civis*).

Iespējams tāpēc, ka faktiskās darbības neatbilst tiesību normā Latvijas APK 149.^{14} panta septītās daļā noteiktajam tiesiskajam sastāvam, papildus tam /pers. A/ darbības tika kvalificētas pēc Latvijas APK 149.^{4} panta četrpadsmitās daļas, kas paredz atbildību ,,par citu Latvijas APK neminētu ceļu satiksmes noteikumu pārkāpumu".

Krimināltiesībās ir nostiprināts princips nav nozieguma bez likuma (*nulla poena sine lege*). Ņemot vērā, ka šī administratīvā pārkāpuma lieta ir pielīdzināma ,,mazajai krimināllietai", šis vispārējais tiesību princips piemērojam arī šīs administratīvā pārkāpuma lietas izskatīšanā.

Aizstāvība ieskatā šī Latvijas APK norma neatbilst vispārējam tiesību principam un nav piemērojama administratīvo pārkāpumu lietās. Šāda apsvēruma pamatā ir jau minētās Konvencijā nostiprinātā personas tiesības tikt informētam par viņai izvirzītās apsūdzības raksturu un iemeslu, ka arī personai ir tiesības uz aizstāvību, kas cita starpa nozīme arī tiesības zināt, kādas konkrētas sekas iestāsies par kādiem konkrētiem nodalījumiem.

Valsts policijas Rīgas reģiona pārvaldes Kārtības policijas pārvaldes priekšnieka vietnieka A. Pumpura vēstulei ,,Par paskaidrojumu nosūtīšanu pievienotajiem paskaidrojumiem" nav norādīts datums, līdz ar to dokumentam nav juridisks spēks un, izskatot administratīvā pārkāpuma lietu, šie paskaidrojumi nav ņemami vērā.

Pamatojoties uz vispārējiem tiesību principiem, kā arī uz Latvijas APK 9. panta otro daļu, 260. panta otro daļu, 262. pantu un 289.^{12} otrās daļas 2. punktu, iesniedzēja aizstāve līdz tiesu atcelt 2016.gada 2.jūnija lēmumu Nr. 1381 (administratīvā pārkāpuma protokols Nr. PC239348) un izbeigt administratīvā pārkāpuma lietu Nr. 129072816.

Motīvu daļa

Tiesa, iepazinusies ar sūdzības un pārsūdzētā lēmuma argumentāciju un pārbaudījusi visus lietas materiālos esošos pierādījumus, atzīst, ka Valsts policijas Rīgas reģiona pārvaldes Kārtības policijas pārvaldes priekšnieka vietnieka A.Pumpura 2016.gada 2.jūnija lēmums Nr. 1381 ir tiesisks un pamatots, bet /pers. A/ sūdzība ir nepamatota un noraidāma.

Tiesa, izskatot sūdzību, piemēro Latvijas APK tiesību normas.

Saskaņā ar Latvijas APK 289.^{6}panta septīto daļu tiesa, izskatot administratīvā pārkāpuma lietu, izlemj šādus jautājumus:

1) vai ir noticis administratīvais pārkāpums;

2) vai persona, kuru sauc pie administratīvās atbildības, ir vainīga šā administratīvā pārkāpuma izdarīšanā;

3) vai persona ir sodāma par šo administratīvo pārkāpumu;
4) vai ir apstākļi, kas pastiprina vai mīkstina atbildību;
5) kāds administratīvais sods piemērojams personai;
6) vai apmierināms pieteikums par zaudējumu atlīdzību, kam par labu un kādā apmērā tas piedzenams;
7) kā rīkoties ar lietiskajiem pierādījumiem un citām administratīvā pārkāpuma lietvedības laikā izņemtajām lietām, mantām un piemēroto garantijas naudu.

Atbilstoši Latvijas APK 289.[12] panta otro daļu, rajona (pilsētas) tiesa, izskatot sūdzību vai protestu administratīvā pārkāpuma lietā, taisa vienu no šādiem spriedumiem:

1) atstāj lēmumu negrozītu, bet sūdzību vai protestu noraida;
2) atceļ lēmumu un izbeidz lietu;
3) atceļ lēmumu un taisa spriedumu, ar kuru konstatē personas vainu administratīvā pārkāpuma izdarīšanā, un uzliek sodu;
4) groza soda mēru ietvaros, kas paredzēti normatīvajā aktā par atbildību par administratīvo pārkāpumu.

Savukārt Latvijas APK 289.[13] panta trešā daļa nosaka, ka, ja tiesnesis izskatot sūdzību atzīst, ka iestādes lēmumā ietvertais pamatojums ir pareizs un pilnībā pietiekams, viņš par sūdzību pieņemtā nolēmuma motīvu daļā var norādīt, ka pievienojas iestādes nolēmuma motivācijai. Šādā gadījumā izvērstāks argumentu izklāsts nav nepieciešams.

Ceļu satiksmes likuma mērķis, kas nostiprināts likuma 2.panta 1.punktā, ir tostarp noteikt ceļu satiksmes norises un ceļu satiksmes drošības organizatoriskos un tiesiskos pamatus Latvijā, lai aizsargātu cilvēku dzīvību un veselību, vidi, kā arī fiziskajām un juridiskajām personām piederošo mantu. Tātad Ceļu satiksmes likumā un uz tā pamata izdotajos Ceļu satiksmes noteikumos prasības transportlīdzekļu vadītājiem noteiktas, ņemot vērā visu sabiedrības locekļu intereses.

Saskaņā ar Ceļu satiksmes likuma 43.pantu, lai garantētu ceļu satiksmes drošību un aizsargātu cilvēku dzīvību, veselību un mantu, par ceļu satiksmes drošību reglamentējošo normatīvo aktu pārkāpšanu personas saucamas pie administratīvās atbildības.

Ministru kabineta 2015.gada 2.jūnija noteikumu Nr. 279 „Ceļu satiksmes noteikumu" 100.punkts noteic, ka ja izveidojas ceļu satiksmei bīstami šķēršļi vai citas briesmas, kuras transportlīdzekļa vadītājs spēj pamanīt, viņam jāsamazina braukšanas ātrums vai pilnīgi jāaptur transportlīdzeklis, vai, neradot bīstamību citiem ceļu satiksmes dalībniekiem, šķērslis jāapbrauc.

Ministru kabineta 2015.gada 2.jūnija noteikumu Nr. 279 „Ceļu satiksmes noteikumu" 158.2.punkts noteic, ka transportlīdzekļa vadītājam aizliegts šķērsot dzelzceļa sliežu ceļus šim nolūkam neparedzētās vietās.

Latvijas APK 149.[14] panta 7.daļa noteic, ka par barjeras patvaļīgu atvēršanu, apbraukšanu vai dzelzceļa sliežu ceļa šķērsošanu šim nolūkam neparedzētās vietās uzliek naudas sodu transportlīdzekļa vadītājam no simt četrdesmit līdz divsimt astoņdesmit *euro* un atņem transportlīdzekļu vadīšanas tiesības uz laiku no sešiem mēnešiem līdz vienam gadam.

Latvijas APK 149.[4] panta 14.daļa noteic, ka par citu šajā kodeksā neminētu ceļu satiksmes noteikumu pārkāpšanu izsaka brīdinājumu vai uzliek naudas sodu transportlīdzekļa vadītājam septiņu *euro* apmērā.

Latvijas APK 244.pants noteic, ka institūcija (amatpersona) pierādījumus novērtē pēc savas iekšējās pārliecības, kas pamatota uz vispusīgi, pilnīgi un objektīvi izpētītiem visiem lietas apstākļiem to kopumā, pēc likuma un tiesiskās apziņas.

Vienīgi tiesa var noteikt, kuri pierādījumi ir nozīmīgi lietā būtisku faktu vai apstākļu noskaidrošanai. Tiesa var ņemt vērā arī, vai pierādījumi lietā ir pietiekami, kā arī vai citi pierādījumi nav lieki un nevajadzīgi apgrūtinoši lietas izskatīšanai. Tas vien, ka procesa dalībnieka un tiesas viedoklis par lietas izspriešanai nepieciešamajiem pierādījumiem atšķiras, nevar būt par pamatu secinājumam, ka tiesa nav pilnīgi, vispusīgi un objektīvi izvērtējusi lietā esošos pierādījumus (*augstākās tiesas Senāta Administratīvo lietu departamenta 2007.gada 24.maija spriedums lietā Nr. SKA-219/2007 11.apakšpunkts*).

Lietā nav strīda par to, ka 2016.gada 25.janvārī plkst. 17:40 Rīgā vadītājs /pers. A/ vadīja transportlīdzekli VW AMORAK, valsts reģistrācijas numurs /reģistrācijas numurs/, pie dzelzceļa stacijas Torņkalns, Vilkaines ielā 3, pa dzelzceļa sliežu klātni virzienā no Uzvaras bulvāra uz Friča Brīvzemnieka ielu un uzbrauca šķērslim - sliežu pārmijai, to bojājot.

Lietā pastāv strīds par to, vai iesniedzējs ir pamatoti saukts pie administratīvās atbildības pēc Latvijas APK 149.[14] panta 7.daļas un 149.[4] panta 14.daļas.

Lai iestātos Latvijas APK 149.[14] panta 7.daļā paredzētā atbildība nepieciešams konstatēt, ka iesniedzējs nav ievērojis prasības, kuras noteiktas CSN 9. un 15.nodaļā.

Savukārt, lai iestātos Latvijas APK 149.[4] panta 14.daļā paredzētā atbildība nepieciešams konstatēt, ka iesniedzējs nav ievērojis citu šajā kodeksā neminētu ceļu satiksmes noteikumu.

Tiesa, izvērtējot lietā esošos pierādījumus, secina, ka tie ir pietiekami un pierāda Latvijas APK 149.[14] panta 7.daļā paredzētā pārkāpuma sastāva esamību iesniedzēja rīcībā.

Tiesa, iepazīstoties ar lietas materiāliem, izvērtējot iesniedzēja sūdzību, iestādes viedokli, nonāk pie secinājuma, ka transportlīdzekļa vadītājs /pers. A/ nav rīkojies atbilstoši CSN prasībām un, braucot Rīgā ar transportlīdzekli VW AMORAK, valsts reģistrācijas numurs /reģistrācijas numurs/ pie dzelzceļa stacijas Torņkalns, Vilkaines ielā 3 pa dzelzceļa sliežu klātni virzienā no Uzvaras bulvāra uz Friča Brīvzemnieka ielu, uzbrauca šķērslim - sliežu pārmijai, to bojājot un ir vainīgs ceļu satiksmes negadījumā.

Tādā veidā iesniedzējs ir pārkāpis MK Noteikumu Nr.279 „Ceļu satiksmes noteikumu" 100. un 158.2.punktos noteikto, kā arī ir vainīgs ceļu satiksmes negadījumā uz dzelzceļa sliežu klātnes, pa kuru nav paredzēta autotransportlīdzekļu kustība.

Tiesa konstatē, ka iesniedzējs nenoliedz, ka viņš faktiski braucis protokolā norādītajā vietā un laikā, taču nepiekrīt apstāklim, ka būtu atsevišķi vēl sodāms par administratīvo pārkāpumu, uzskata, ka konkrētā apsūdzība administratīvā pārkāpuma lietā ir ietverama krimināllietas apsūdzībā, nepiekrīt, ka būtu pārkāpis CSN prasības, un nav apmierināts ar to, ka iestāde, izvērtējot visus lietā esošos pierādījumus, ir atzinusi, ka iesniedzējs nav rīkojies atbilstoši CSN prasībām.

Lietas materiālos ir šādi pierādījumi: administratīvā pārkāpuma protokols Nr. PC239348, lēmums lietā Nr. PC239348, 25.01.2016. ceļu satiksmes negadījuma reģistrēšanas protokols Nr. EZ318217, fotofiksācijas, pie sūdzības iesniegtais videoieraksts, 26.01.2016. S.Maksimčuka paskaidrojums, 28.01.2016. S.Maksimčuka paskaidrojums, 25.01.2016. Valsts policijas Rīgas reģiona pārvaldes KPP PPP CPB 4.rotas jaunākā inspektora V.Vagnara ziņojums, 1.02.2016. /pers. AH/ paskaidrojums, 19.02.2016. VP RRP KPP Satiksmes administratīvo pārkāpumu biroja Meklēšanas nodaļas inspektores A.Ziemeles ziņojums, 25.01.2016. lēmums par administratīvā pārkāpum lietā izņemtās mantas nodošanu glabāšanā, 25.01.2016. izņemtā transportlīdzekļa pieņemšanas un nodošanas akts Nr. 091568.

No lietai pievienotā videoieraksta redzams, ka 2016.gada 25.janvārī Rīgā, netālu no dzelzceļa stacijas „Torņakalns", plkst. 17:33 pa dzelzceļa

sliežu klātni taisnā virzienā brauc automobilis VW Amarok, kas aizbrauc līdz sliežu klātnes pārmijai un plkst. 17:34:20 iestrēgst uz tās. Video ierakstā redzams, ka automobiļa VW Amarok vadītājs mēģina izbraukt automobili no pārmijas, taču tas neizdodas, jo automobilis zaudējis saķeri ar brauktuvi.

Izvērtējot lietā esošos pierādījumus, tiesa atzīst, ka iestāde pareizi konstatēja, ka konkrētajā gadījumā /pers. A/ nav ievērojis CSN prasības. Ar lietā esošajiem pierādījumiem nepārprotami pierādīta viņa vaina inkriminētajos pārkāpumos pēc Latvijas APK 149.^{14} panta 7.daļas un Latvijas APK 149.^{4} panta 14.daļas pazīmēm. Tiesa pievienojas iestādes lēmumā norādītajiem motīviem un neatkārto tos.

Tiesa atzīst, ka iestāde ir pareizi novērtējusi lietas apstākļus un /pers. A/ pamatoti saukts pie administratīvās atbildības un sodīts pēc Latvijas APK 149.^{14} panta 7.daļas un 149.^{4} panta 14.daļas.

No lietas materiāliem redzams, ka sūdzības iesniedzējam par izdarīto pārkāpumu piemērots naudas sods 280,00 EUR apmērā atbilstoši Latvijas APK normām. Iestāde izskatot lietu, nekonstatēja atbildību mīkstinošus apstākļus, bet saskaņā ar Latvijas APK 34.panta 2.daļu konstatēja atbildību pastiprinošu apstākli. Pie apstākļiem, kad lietā nav konstatējami atbildību mīkstinošie apstākļi un ir konstatējams pastiprinošais apstāklis, nav pamata piemērotā soda samazināšanai.

Tiesas ieskatā CSN neievērošana no /pers. A/ puses radīja draudus kustības drošībai un izraisīja bīstamu situāciju, kā rezultātā notika avārija. Izdarot šādu pārkāpumu /pers. A/ ir radījis draudus ne tikai sev, bet arī dzelzceļa satiksmes dalībniekiem.

Tas apstāklis, ka iesniedzējam ir cits viedoklis, nenozīmē, ka pārkāpums nav noticis. Ceļu satiksmes apstākļu vērtēšana, pārkāpuma fiksēšana un protokola sastādīšana citam satiksmes dalībniekam nav iesniedzēja kompetencē.

Tiesa nekonstatē lietā tādus procesuālos pārkāpumus, kas būtu par pamatu iestādes lēmuma atcelšanai.

Tiesa atzīst par nepamatotu iesniedzēja un viņa aizstāves argumentu par to, ka viņš nav sodāms par administratīvo pārkāpumu, jo ir sodīts krimināllietā.

No Tiesu informatīvās sistēmas izriet, ka /pers. A/ ar 2017.gada 1.februāra Rīgas pilsētas Pārdaugavas tiesas spriedumu krimināllietā Nr. 11520014016 atzīts par vainīgu pēc Krimināllikuma 262. panta pirmās daļas, sodīts ar brīvības atņemšanu uz sešiem mēnešiem, atņemot transportlīdzekļa vadīšanas tiesības uz pieciem gadiem. Ar Rīgas apgabaltiesas Krimināllietu tiesas kolēģijas 2017.gada 4.jūlija spriedumu 2017.gada 1.februāra Rīgas pilsētas Pārdaugavas tiesas spriedums grozīts daļā par /pers. A/ noteikto sodu, nosakot sodu saskaņā ar Krimināllikuma 55.panta nosacījumiem, nosacīti, nosakot pārbaudes laiku uz vienu gadu. Spriedums 18.07.2017. stājies spēkā.

Tiesa konstatē, ka ar minēto spriedumu iesniedzējs atzīts par vainīgu un sodīts par transportlīdzekļa vadīšanu 2016.gada 25.janvārī plkst. 17:40 bez transportlīdzekļa vadīšanas tiesībām, atrodoties alkohola ietekmē ar alkohola koncentrāciju izelpojamā gaisā 3,11 promiles. Savukārt administratīvā pārkāpuma lietā /pers. A/ sodīts par to, ka brauca pa dzelzceļa sliežu klātni, pa kuru nav paredzēta autotransportlīdzekļu kustība, un uzbrauca šķērslim - sliežu pārmijai, to bojājot. Līdz ar to nav pārkāpts dubultās sodīšanas aizlieguma princips, jo ar vienām un tām pašām darbībām viņš ir izdarījis gan krimināli sodāmu, gan administratīvi sodāmu pārkāpumu.

Vadoties no procesuālās ekonomijas un Latvijas Republikas Augstākās tiesas Senāta Administratīvo lietu departamenta 2008.gada 2.oktobra sprieduma lietā Nr. SKA-378/2008 (sk. 22.punktu) norādījumiem, kur Senāts, atsaucoties uz Eiropas Cilvēktiesību tiesas atziņām, vairākkārt savos nolēmumos ir norādījis, ka no Eiropas Cilvēka tiesību un pamatbrīvību aizsardzības konvencijas 6.panta izriet, ka tiesas pienākums ir argumentēt spriedumus, bet tas nav saprotams kā prasība detalizēti atbildēt uz jebkuru argumentu. Tiesnešiem ir jāuzklausa argumenti, bet viņiem nav pienākuma detalizēti atrunāt jebkuras iesniegumu vai skaidri atbildēt uz jebkuru paskaidrojumu. Tiesai ir atļauts izvērtēt argumentus, kurus tā uzskata par nozīmīgiem no tiesību viedokļa. Šāds viedoklis ir izteikts Senāta 2004.gada 23.novembra spriedumā lietā Nr. SKA-216/2004 8.punktā un 2005.gada 22.novembra spriedumā lietā Nr. SKA-378/2005 12.punktā.

Pieņemot iesniedzēja sūdzību, ierosinot un izskatot lietu pēc būtības, ir ievērotas iesniedzēja Satversmes 92. pantā garantētās tiesības uz savu tiesību un likumisko interešu aizstāvību taisnīgā tiesā. Netiek pārkāpta arī iesniedzēja nevainības prezumpcija.

Tādējādi Valsts policijas Rīgas reģiona pārvaldes Kārtības policijas pārvaldes priekšnieka vietnieka A.Pumpura 2016.gada 2.jūnija lēmums Nr.1381 ir atstājams negrozīts, savukārt /pers. A/ sūdzība ir noraidāma kā nepamatota.

Rezolutīvā daļa

Pamatojoties uz augstākminēto un saskaņā ar Latvijas APK 1.pantu, 8.pantu, 149.^{14} panta 7.daļu, 149.^{4} panta 14.daļu, 243.pantu, 244.pantu, 289.^{6}pantu, 289.^{12}panta otrās daļas 1.punktu, 289.^{13}pantu, 289.^{17}pantu, 289.^{18}pantu, tiesa

nosprieda

atstāt negrozītu Valsts policijas Rīgas reģiona pārvaldes Kārtības policijas pārvaldes priekšnieka vietnieka A.Pumpura 2016.gada 2.jūnija lēmums Nr.1381, ar kuru atstāts negrozīts 2016.gada 20.aprīļa Valsts policijas Rīgas reģiona pārvaldes Kārtības policijas pārvaldes Satiksmes Administratīvo pārkāpumu izskatīšanas biroja Meklēšanas nodaļas galvenās inspektores K.Balodes lēmums administratīvā pārkāpuma lietā Nr. PC239348 (2016.gada 2.marta protokols Nr. PC239348), bet /pers. A/, personas kods /personas kods/, sūdzību noraidīt.

Spriedumu var pārsūdzēt 10 (desmit) darba dienu laikā no tā pieejamības dienas Rīgas apgabaltiesā, apelācijas sūdzību iesniedzot Rīgas pilsētas Latgales priekšpilsētas tiesā.

Spriedums pieejams tiesas kancelejā no 2017.gada 4.decembra.

Tiesnese: (personiskais paraksts) D.Bērziņa